

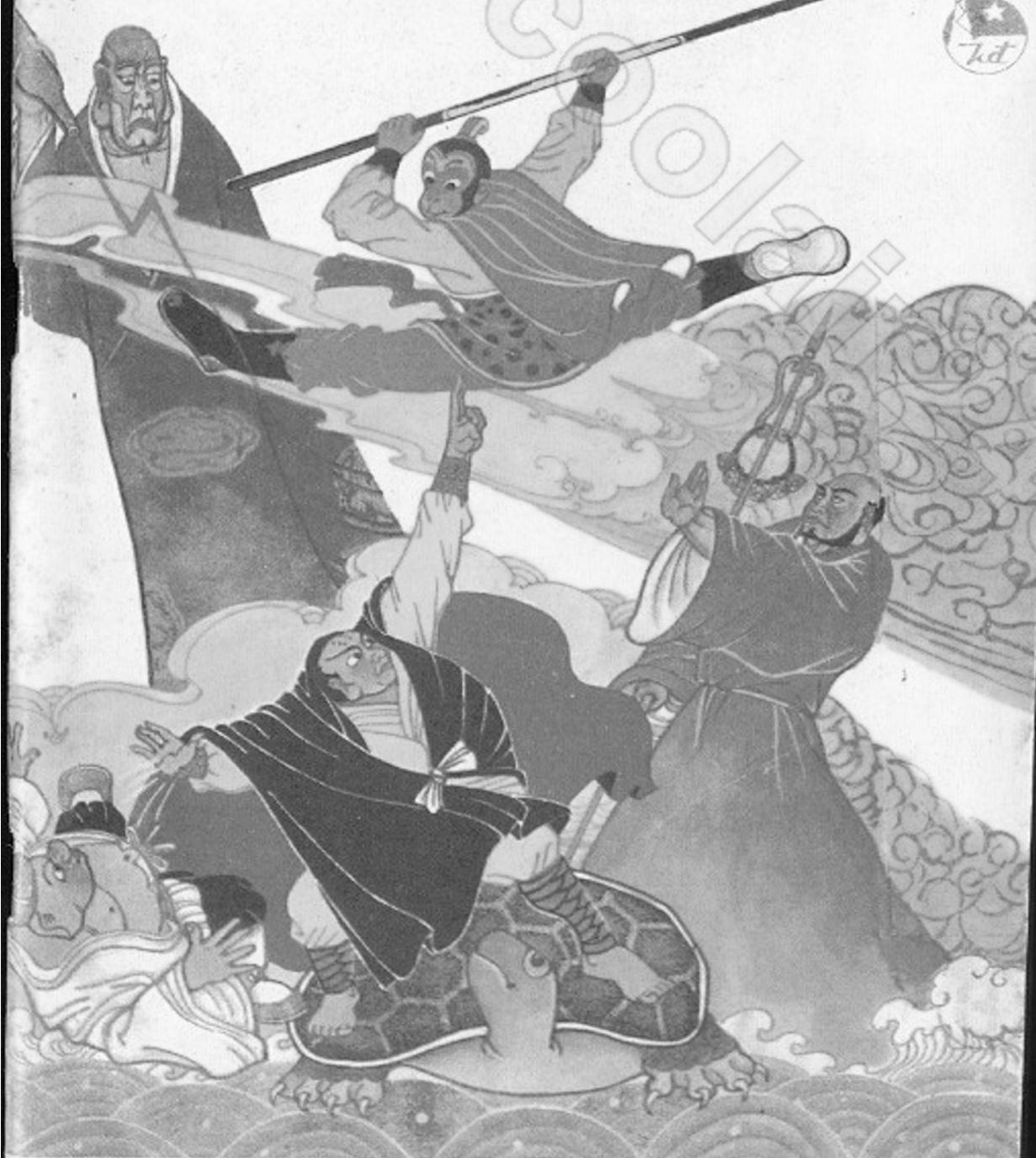
TÔN NGÔ KHÔNG MỜI BÁT GIỚI LẦN THỨ HAI

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
28c

TÔN NGŨ KHÔNG MỜI BÁT GIỚI LẦN THỨ HAI

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
28c

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP 28c

MƯỜI TÁM LA HÁN ĐẤU TÔN NGỘ KHÔNG

TÔN NGỘ KHÔNG
MỜI TRƯ BÁT GIỚI LẦN 2

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI - 1990

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN THẮNG VU

Chịu trách nhiệm bản thảo

BÙI VĂN HỒNG

Biên tập : **THY NGỌC**

Trình bày : **ĐỨC LIỄN**

Sửa bản in : **NGỌC ANH**

Tranh : theo bản in của Nhà xuất bản Quảng Tây
(Trung Quốc, 1989)

Lời : **LÊ NGỌC TRỌNG** dịch

In 20.000 cuốn khổ 13x19 tại Xí nghiệp Bao Bì Dược
89 Nguyễn Đình Chiểu, quận Phú Nhuận,
thành phố Hồ Chí Minh. Số xuất bản 18 (28c) KĐB
In xong tháng 1/1991. Nộp lưu chiếu tháng 1/1991.

TÔN NGỘ KHÔNG MỜI BÁT GIỚI LẦN THỨ HAI

3614. Sau khi bỏ Tôn Ngộ Không, Bát Giới trở về chùa Vân Sơn, tiếp tục làm Tịnh Đàn Sư Già.

3615. Còn Ngộ Không dùng cân đầu ván liền tiếp nên thoát khỏi vòng vây của các La Hán.

Các La Hán pháp thuật ngang với ta, nếu có Bát Giới giúp một tay, Lão Tôn mới bớt vất vả.

3616. Vừa đi, Ngộ Không vừa tìm cách giành lấy phần thắng...

3617. Ngộ Không tiếp tục suy tính: « Bát Giới bị trận cười làm hồn xiêu phách lạc, lần này đến mời hân, sợ hân chẳng chịu đi. Làm sao đây? »

3618. Lát sau, Ngô Không cất tiếng cười vui vẻ : « À, có cách rồi ! Nhất định ta sẽ mời được Bát Giới ».

3619. Lại nói, sau chuyến thất bại, sức khoẻ Bát Giới suy giảm, phải ở nhà dưỡng bệnh.

Bát Giới, anh có chút quà tặng chú.

3620. Một hôm Ngô Không đến tặng Bát Giới một giỏ đầy sơn hào hải vị.

Ngô Không, anh từ tẻ quá, vẫn còn nhớ tới Lão Trư.

3621. Bát Giới vui mừng, hết giận hờn,

3622: Tôn
Ngộ Không
thấy cá đã cắn
câu bèn nói lấy
lòng vài câu :
« Có đáng gì
đâu, vừa rồi em
vì anh mà chịu
khổ, anh hết
sức ân hận. »

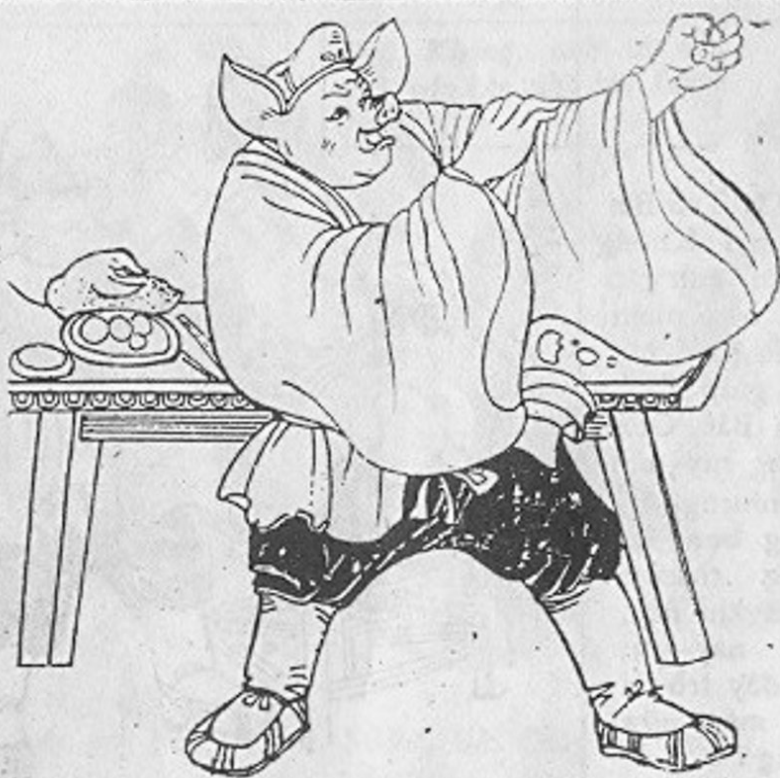
3623. Trư Bát
Giới nói « Không
có chi, anh gặp
nạn, bần phận
em là phải hết
sức giúp đỡ ».
Trư Bát Giới
miệng tuy nói
thế nhưng mà
trong bụng lại
mắc mắch :
« Con khỉ này,
hôm nay lại
đến đây trò tài
bẻm mép nữa
chăng ? »

3624. Ngô
Không vội vàng
khích tướng :
« Ngô Năng,
trên đường
tới đây, anh
có nghe một
La Hán nói :
« Trư Bát Giới
theo Tôn Ngô
Không đập phá
phá chùa ta,
vậy ta đập nát
chùa nó trước »

3625. Trư Bát
Giới nộ khí
xung thiên, xăn
tay áo, nghiêng
răng hét : « Lão
thật ! Đã vậy
Lão Trư này
quyết sống chết
một phen. Ta
cũng có 36 phép
biến hoá, lẽ đâu
ngồi yên ».

3626. Ngô không tiếp tục suy tính : « Lừa chú Ngọc cũng không khó, khích thêm câu nữa, chắc chắn nó sẽ ra đi. » Nói xong, kẻ tai nói nhỏ với Bát Giới :

3627. « Chú Ngọc, đám La Hán kia không dành đất cho chú sống đâu. Vậy phải ra tay trước. Phải săn bằng chùa La Hán. Anh có một diệu kế... »

3628. Trư Bát Giới luôn gật đầu khen : « Diệu kế, hay lắm. Ta đi thôi ». Nói xong, tay chụp lấy bồ câu, tỏ vẻ háng hái lắm.

3629. Hai người cưỡi mây đi về phía chùa La Hán. Trên đường đi, Ngô Không đề nghị cả hai phải thay hình đổi dạng.

3630. Ngô Không biến thành một nhà sư già.

3631. Bát Giới biến thành nhà sư béo phì, gánh kinh Phật. Cả hai thông dong đi tới chùa.

3632. Trưa hôm ấy, Ngô Không trông thấy một con gấu trắng lớn đang lạch bạch đi tới, liền kéo Bát Giới chạy vào rừng.

3633. Gấu tới nơi, người thấy hơi người, chạy đi tìm. Hai người lập tức nằm lăn ra đất, nín thở, giả chết.

3634. Gấu thấy hai người nằm thẳng cẳng, không cựa quậy, tưởng là người chết. Nó nhìn một lát, gầm gừ mấy tiếng rồi bỏ đi.

3635. Khi Gấu bỏ đi, hai nhà sư lồm cồm ngồi dậy, cùng nhau ra khỏi rừng.

3636. Họ tiếp tục đi thêm ba ngày nữa, thì trông thấy một cái cổng bằng đá.

3637. Hai người vừa đói vừa khát muốn vào xin một ít cơm chay. Khi qua cổng, thấy phía dưới vách núi có một căn phòng lớn bằng đá.

3638. Tới cửa phòng, khí lạnh bốc ra mạnh mẽ. Một cụ già trông rất hiền từ, tay cầm cành Linh Chi đang ngồi niệm Phật.

3639. Bát Giới nói với Ngô Không: «Chuyến đi này chẳng biết lành dữ ra sao, vậy ta nhờ ông cụ gieo cho một quẻ.» Nói xong Bát Giới tiến lên phía trước, sụp xuống lạy.

3640. Bát Giới nói: «Thưa sư cụ, anh em chúng tôi từ xa tới chùa La Hán, nhờ cụ cho biết lành dữ thế nào».

Hay lắm! Hay lắm! Hai người từ xa lặn lội tới đây. Lão rất vui mừng.

3641. Ông cụ ngược mắt nhìn thoáng qua hai người rồi nói:

3642. «Xin hỏi nhà sư, người đi theo ông tên là gì, hãy nói đi rồi ta sẽ cho biết chuyện tương lai».

3643. Bát Giới nhanh nhẩu đáp liền: «Đệ tử họ Trư, tên là Ngộ Năng, quê ở núi Vân San...»

Trư là con lợn, đứng đầu sáu loài súc vật, là loài ham ăn mà lại lười biếng; Ngộ Năng có nghĩa là bất tài, đáng đem đi làm thịt.

3644 Cụ già nhắm mắt lại, làm râm niệm chú, rồi bảo : « Lành ít dữ nhiều ».

Thưa cụ, Lão Trư tôi bất tài, vậy làm sao trư bỏ được điểm dữ sắp xảy đến ?

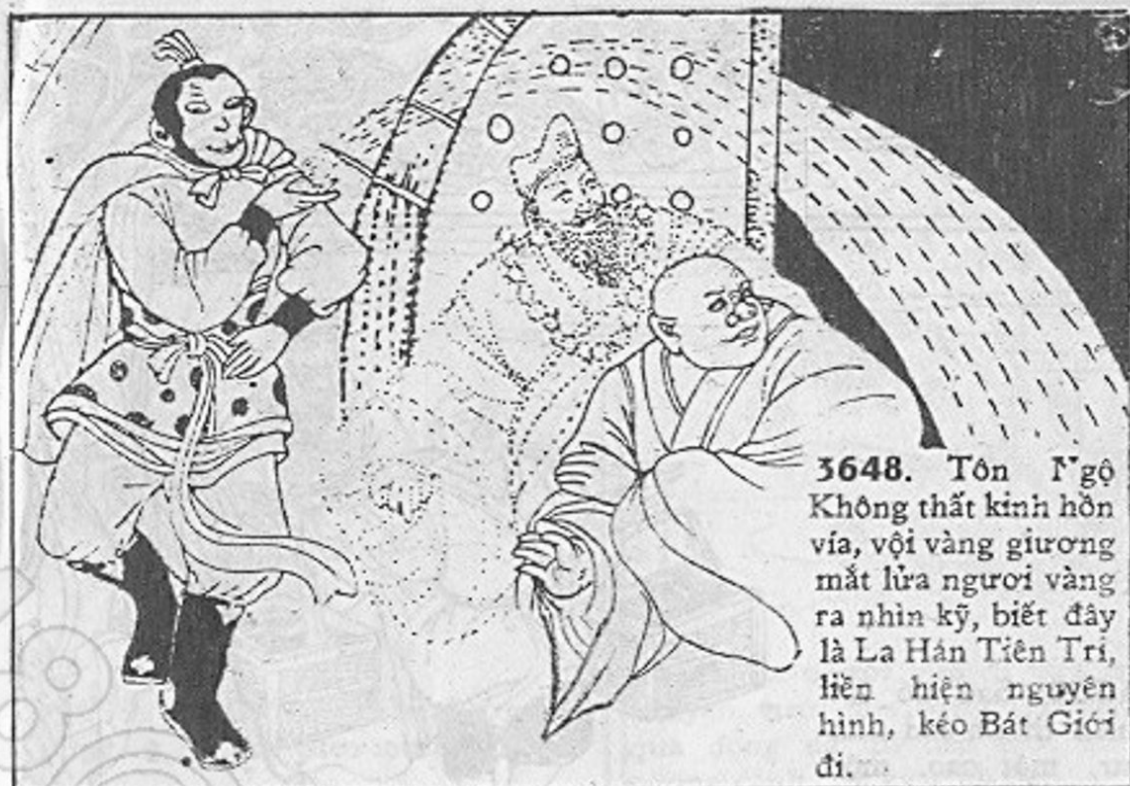
3645. Bát Giới hoảng hốt, hỏi dồn dập.

3646. Ông cụ đáp : « Nào có khó gì đâu, chỉ có điều bản tính của loài heo khó sửa ; nhà Phật lấy thiện làm gốc, người thành tâm quy y thì mọi chuyện dữ đều sẽ hoá lành. »

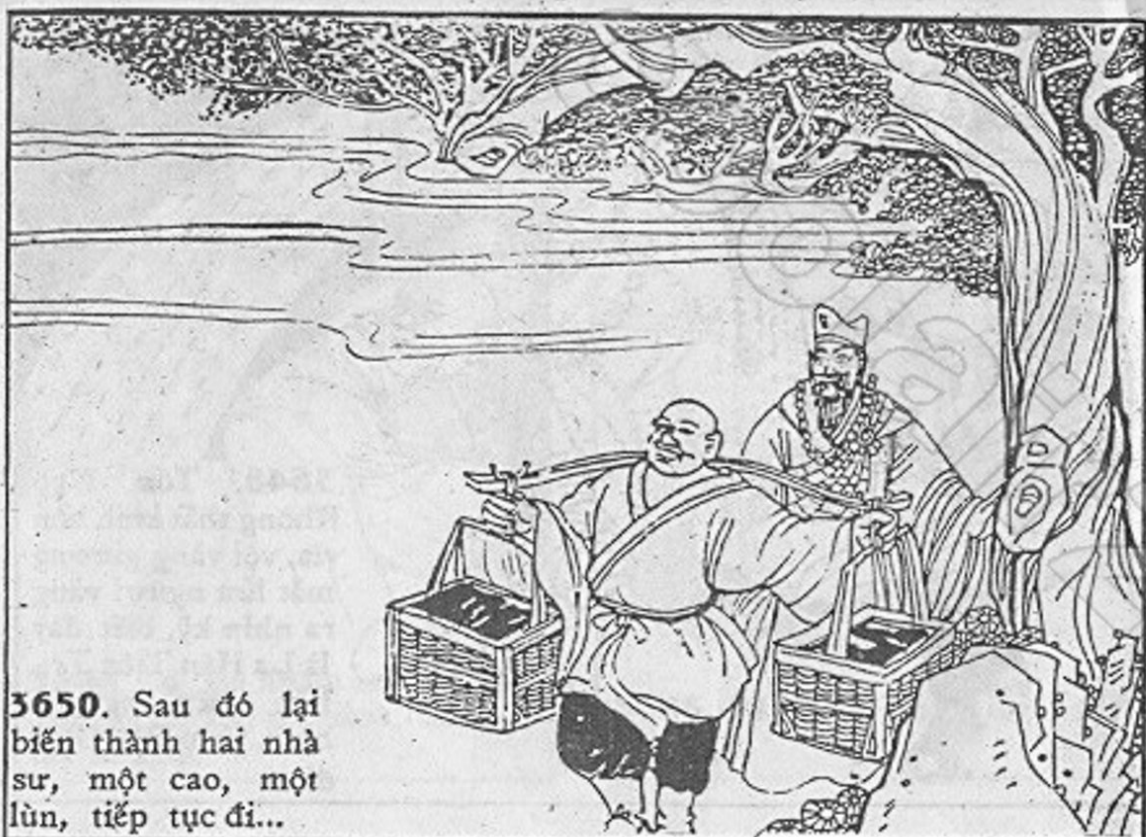
3647. Tiếp đó, ông cụ chỉ tay về phía Ngộ Không, ôn tồn nói : « Sau khi bảo vệ Đường Tăng sang được Tây Thiên, người này được thành Phật. Tiếc thay ông ta chẳng chịu tu tiếp, lại quấy phá chùa miếu, vì vậy đã bị đuổi khỏi chùa. »

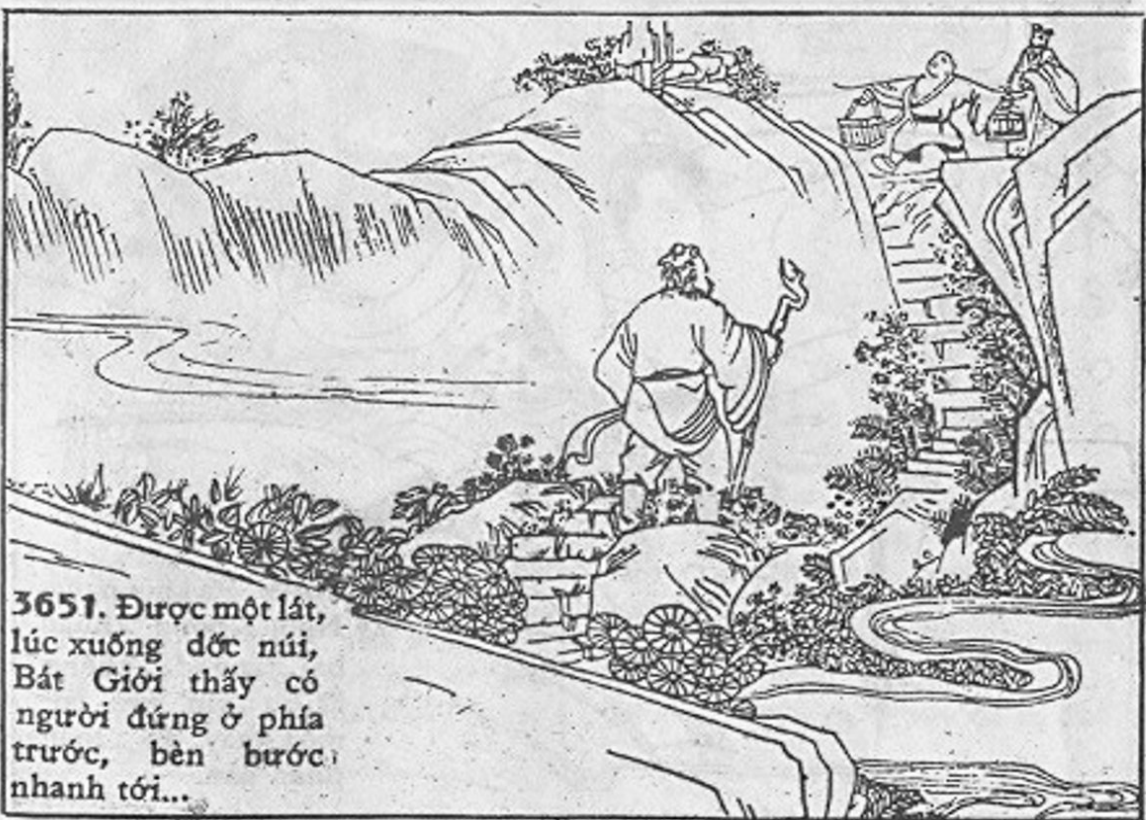
3648. Tôn Ngộ Không thất kinh hồn vía, vội vàng giương mắt lửa người vàng ra nhìn kỹ, biết đây là La Hán Tiên Tri, hiển hiện nguyên hình, kéo Bát Giới đi.

3649. Ra khỏi hang Ngộ Không khuan hai tảng đá không lồ bịt kín cửa lại, mới thấy an toàn phần nào.

3650. Sau đó lại
biến thành hai nhà
sư, một cao, một
lùn, tiếp tục đi...

3651. Được một lát,
lúc xuống dốc núi,
Bát Giới thấy có
người đứng ở phía
trước, bèn bước
nhanh tới...

Thưa cụ, sắp tới
chùa La Hán chưa?

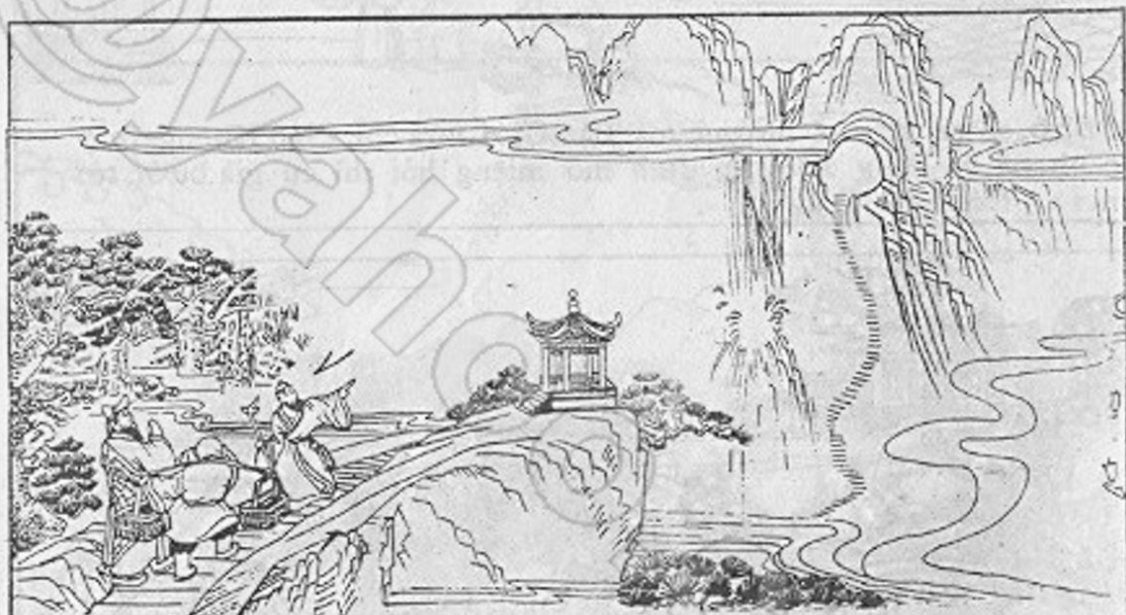
3652. Bát Giới hỏi thăm đường.
Ông cụ mời đi theo mình.

Chưa đâu. Đây chỉ
là vườn Mông Lung,
nằm ở phía ngoài.

Tới nơi
rồi ư?

3653. Ba người vừa đi vừa trò
chuyện, vượt qua bậc đá, xuyên
qua động đá thì đến một nơi
phong cảnh cực kỳ xinh đẹp.

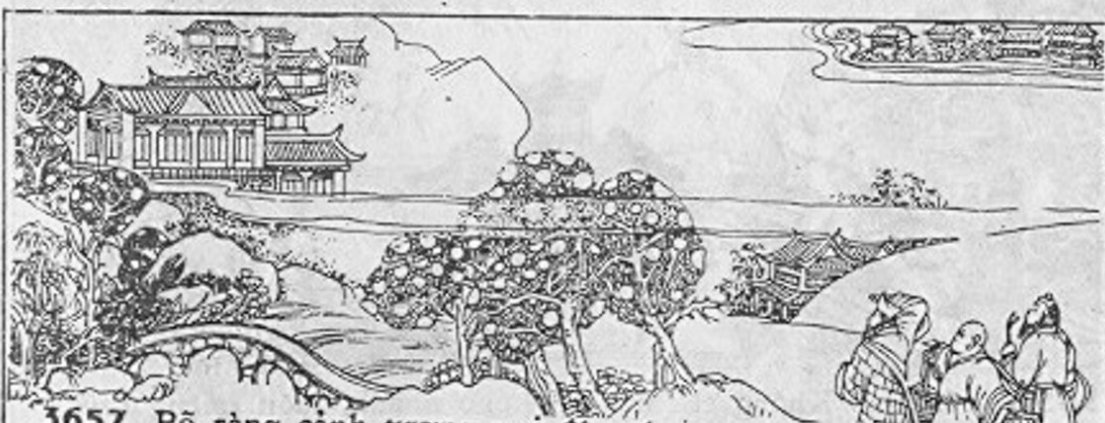
3654. Tôn Ngộ Không chỉ muốn đi cho nhanh, luôn miệng thúc
giục Bát Giới. Ông cụ chỉ tay về phía một hang động nữa, giải
thích: « Đó là động Hoan Lạc, nơi có vô số điều kỳ lạ, các La
Hán thường đến đây ngắm cảnh. Ở đó đẹp hơn động Thủy Liêm
núi Hoa Quả nhiều. »

3655. Nghe nói « quê cũ xa xưa » của mình không được đẹp bằng nơi đây, Ngộ Không nóng lòng, muốn vào xem. Đang đi, bỗng Bát Giới la lớn.

3656. Đưa mắt về hướng mà Bát Giới vừa chỉ, Ngộ Không thấy cảnh trí vô cùng diễm lệ, định mở miệng hỏi thì cụ già bước tới nơi : « Đó là hồ Đại Cồ ».

3657. Rõ ràng cảnh tượng nơi đây đẹp như tranh vẽ. Hai lần trước, Ngộ Không đều cưỡi mây tới đây nên nhìn không kỹ. Lần này đi bộ, mới nhìn được hết cái đẹp nên thơ của vùng đất Phật. Ngộ Không nhìn chăm chú, không thấy chán.

Phật Tò không
công bằng, Người
chỉ cho ta một toà
miếu nát. Lần này
đuổi được các La
Hán, Lão Tôn sẽ
ở mãi nơi này.

3658. Thấy cảnh
đẹp, Bát Giới rất
thèm muốn sống
mãi nơi đây.

3659. Trên
mặt nước xanh
phẳng lặng xuất
hiện một con
thuyền, trên đó
một người chèo
thuyền vừa chèo
vừa hát.

3660. Rồi một người
đứng lên, hát tiếp :
«Thị phi không đèn
chùa La Hán ; Vinh
nhục thường tùy người
cưỡi ngựa ».

Thưa hai vị, đây
là chùa La Hán.
Giờ đây lão xin
cáo từ.

3661. Trên bờ,
hai nhà sư cùng
ông cụ dẫn
đường đã tới
trước chùa, Bát
Giới mãi mê
nhìn, quên cả
việc cảm ơn.
Ông cụ nói :

Bán tăng xin gặp
sư trụ trì.

3662. Ngô Không đi thẳng vào trong chùa, Bát Giới theo sau.

Sư trụ trì và
các La Hán
đều đi vắng.

3663. Bát Giới nghe nói sư trụ trì đi vắng, lòng khắp khởi mừng thầm : « Hôm nay ta mặc sức tung hoành ».

3664. Nhà sư trong chùa mời hai anh em Ngô Không vào trong. Khi đến La-Hán-các, họ nhìn thấy hai câu đối ở trước cửa.

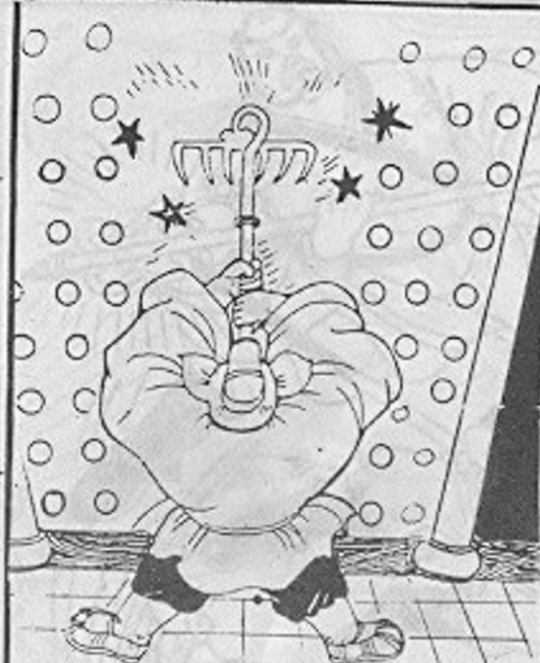
3665. Ngô Không chau mày suy nghĩ : *Mấy chữ « Vào trong các trời cao mây trắng » nghĩa là gì nhỉ ? Ta phải cẩn thận mới được.*

3667. Tôn Ngô Không sợ hãi, trách Bát Giới : « Bọn ta phải điều tra, xem thực hư ra sao, rồi mới tiến hành công việc, chưa biết đường đi nước bước mà đã đánh liền, sẽ làm kinh động tới các La Hán thì nguy đấy »

3666. Nhìn thấy các tượng La Hán, Bát Giới nóng nảy, vung búa cào đánh loạn xạ, khiến tất cả đều nát vụn.

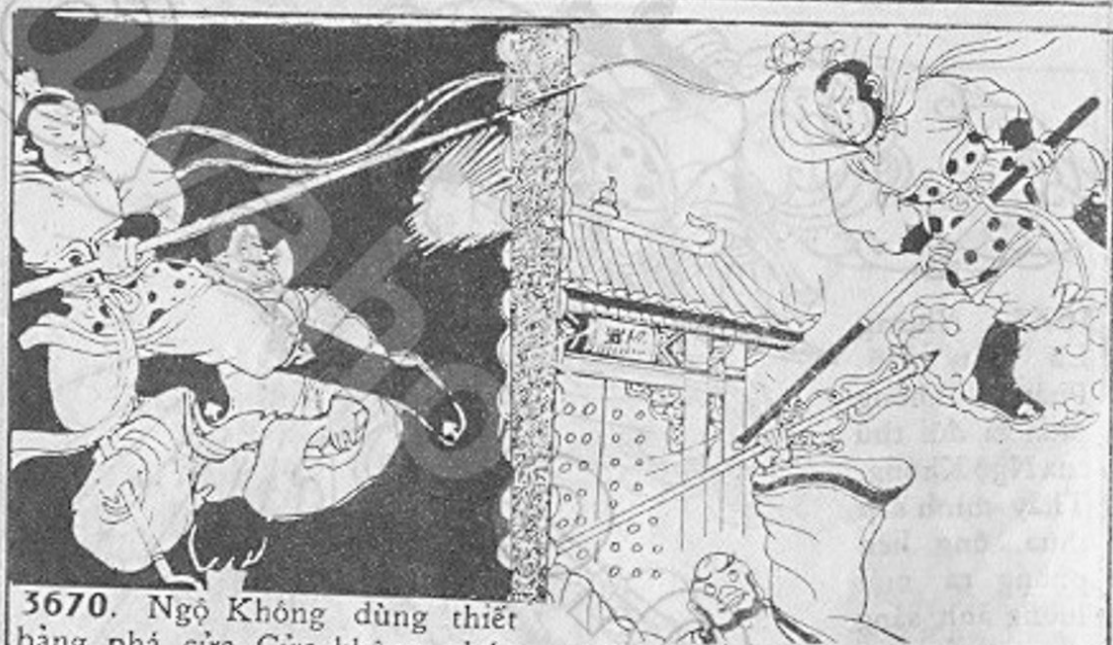

3668. Ngay lúc đó, cửa ra vào đã đóng chặt. Bát Giới hùng hồ dùng bồ cào bừa vào cửa.

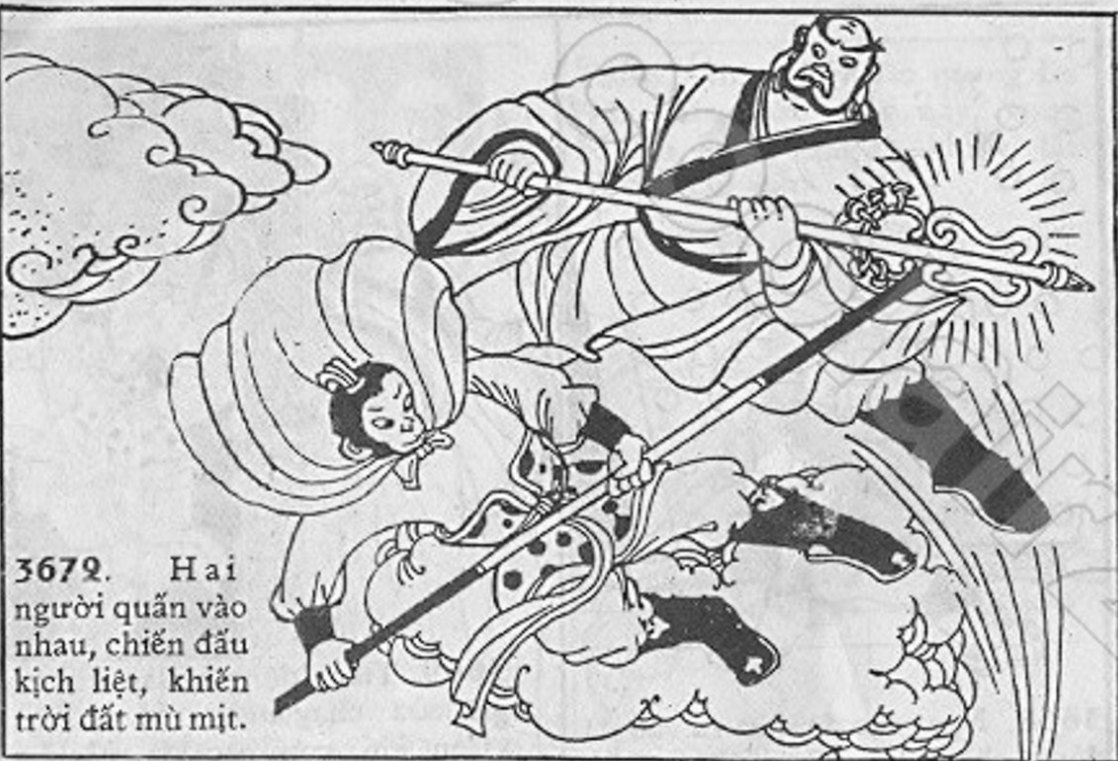

3669. Tiếng động ấy làm cho vị giữ cửa chạy ngay tới, mắng: « Con khỉ, con heo kia, các La Hán đang tìm người không ngờ các người lại dẫn xác tới ».

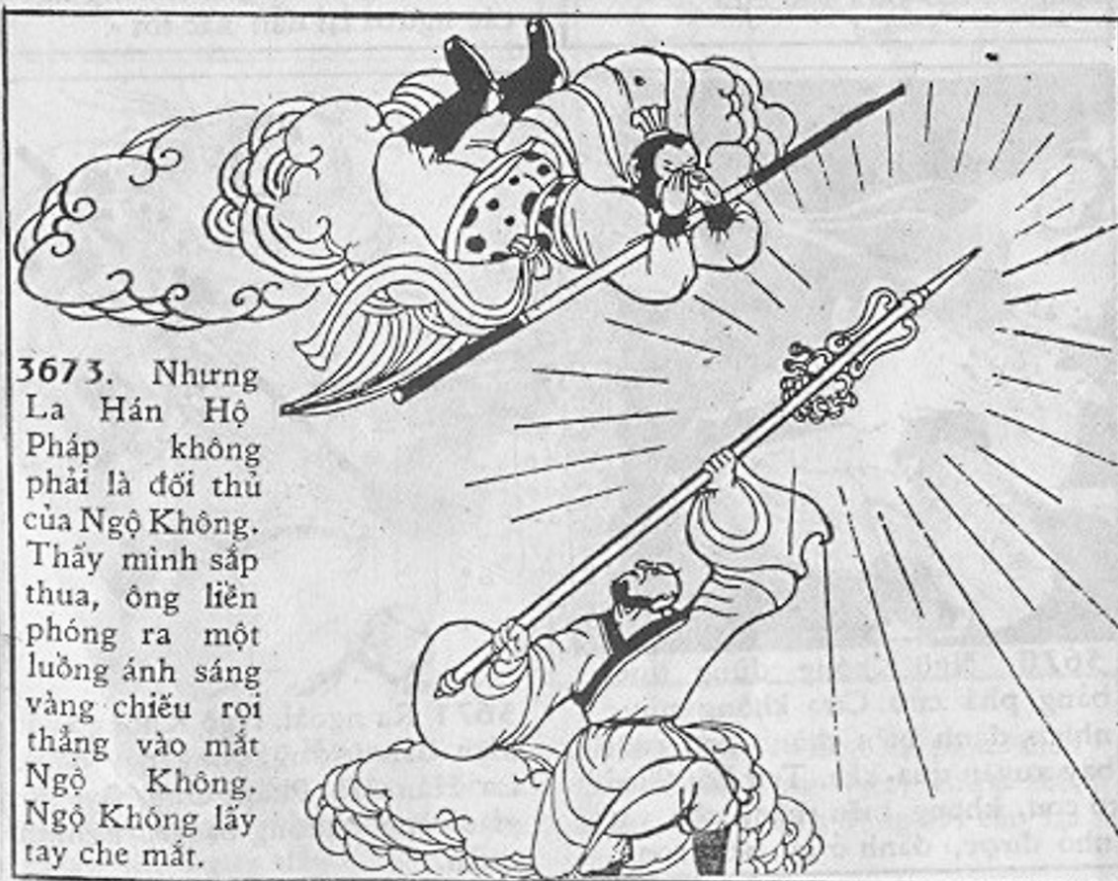

3670. Ngô Không dùng thiết bàng phá cửa. Cửa không nhúc nhích, đành biến thành con ruồi bay xuyên qua khe. Trư Bát Giới to con, không biến thành con vật nhỏ được, đành ở lại bên trong.

3671. Ra ngoài, Ngô Không xuất hiện bản tướng, vung gậy đánh La Hán Hộ Pháp. Ông này giờ giáo vàng chuông bạc ra nghênh chiến.

3672. Hai người quần vào nhau, chiến đấu kịch liệt, khiến trời đất mù mịt.

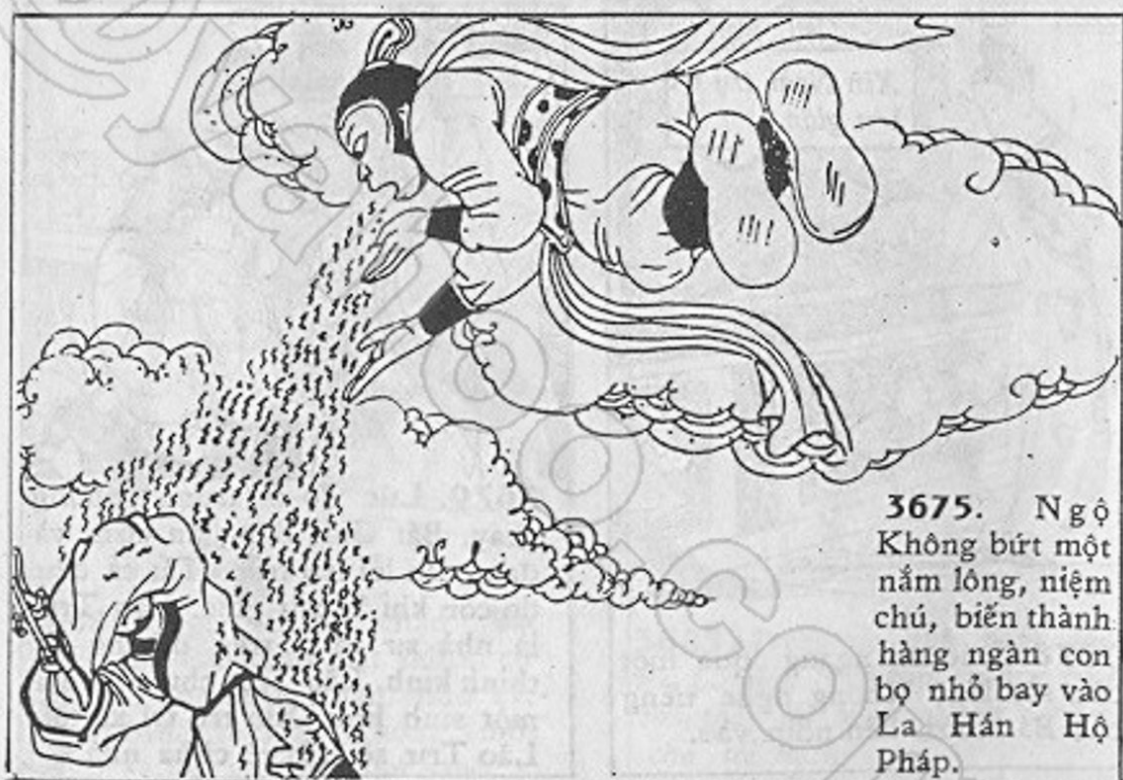

3673. Nhưng La Hán Hộ Pháp không phải là đối thủ của Ngô Không. Thấy mình sắp thua, ông liền phóng ra một luồng ánh sáng vàng chiếu rọi thẳng vào mắt Ngô Không. Ngô Không lấy tay che mắt.

Ngô Không,
sợ ta chưa?

3674. Chiếc giáo rất quý này là bảo bối do Phật Tồ ban cho La Hán Hộ Pháp. Ai bị ánh sáng chiếu vào thì sẽ bị mù. Nhưng Ngô Không có con mắt lửa người vàng nên không bị hề hấn gì:

3675. Ngô Không bứt một nắm lông, niệm chú, biến thành hàng ngàn con bọ nhỏ bay vào La Hán Hộ Pháp.

3676. Ông này bị bọ bám đầy mình, ngứa quá nằm lăn lộn trên mặt đất. Thừa dịp đó, Ngô Không đi cứu Bát Giới.

3677. Ngô Không đến La Hán các, không thấy Bát Giới, tìm nhiều nơi vẫn chưa gặp, rồi vì đói bụng nên biến thành một người hành hương đến phòng ăn.

*Xin Ngài trụ trì
bớt giận.*

3678. Lúc đi ngang qua một cửa sổ, Ngô Không nghe tiếng của Bát Giới, liền nhìn vào.

3679. Lúc đó ở trong phòng chay, Bát Giới đang ăn cơm và đang xin lỗi trụ trì: « Tất cả đều do con khỉ ấy xúi giục. Lão Trư là nhà sư tốt: trên đường đi thỉnh kinh, Lão Trư chưa hề hại một sinh linh. Xin trụ trì xá tội. Lão Trư sẽ trở về chùa nhà ».

3680. Trụ trì nói : « Chùa ta thờ 18 vị cao đồ của Phật Tổ. Ta thấy nhà ngươi mới phạm tội lần đầu nên tha cho. Từ nay về sau hãy gắng sức ngồi thiền. Thôi hãy đi mau đi, kéo các La Hán về thì nguy lắm đó ».

3681. Trụ Bát Giới hết sức vui mừng, miệng không ngớt nói hai câu « đa tạ, đa tạ » còn chân thì bước thoăn thoắt ra ngoài.

Chú Ngọc, Lão Tôn muốn nói chuyện với chú.

3682. Ngô Không chặn Bát Giới lại. Bát Giới giật mình, sợ bị lừa, bèn định thần nhìn kỹ, biết đúng là Ngô Không, mới dám kể hết sự tình như sau :

3683. « Trong lúc anh ham đánh với La Hán Hộ Pháp, sư trụ trì đi tới, thấy tôi bị giam, liền mở cửa cho tôi ra... »

3684....Tôi kể hết sự thực cho trụ trì hay. Sự trụ trì rất từ bi, tha cho tôi.»

3685. Kể tới đây, Bát Giới vòng tay thi lễ với Ngô Không, nói: «Ngô Không, xin cho Bát Giới này được sống yên ổn. Xin cáo biệt».

3686. Ngô Không thấy Bát Giới quá khiếp sợ, biết giữ lại cũng không được, bèn cho về.

3687. Sau đó, Ngô Không đến đứng cạnh cửa sổ làm phép định thân, khiến sự trụ trì phải đứng im như pho tượng.

3688. Ngô Không vào phòng, ăn cho thoải thích.

3689. Ăn xong, biến thành sư trụ trì...

3690. ... ngang nhiên đi lại xem xét khắp nơi. Lát sau, tới một chỗ có đề ba chữ: « Ảo Hư tháp ».

3691. Áo Hư tháp là nơi duy nhất để đệ tử nhà Phật lên trời, xuống đất. Thông qua nó, có thể lên chín tầng trời và xuống tới mười tám tầng địa ngục. Trong tháp, có nhiều đường nhiều lối, biến hoá khôn lường

Sư trụ trì, các La Hán đang đợi ở La Hán các. Xin đèn mau.

3692. Ngô Không đang định vào trong tháp xem chơi, thì có tiếng gọi, đành đứng lại.

Có chuyện gì vậy.

Các La Hán mời sư cụ đèn bàn chuyện.

3693. Ngô Không quay đầu lại, thấy chú tiểu gọi mình.

Hình dáng ta thế này, chắc các La Hán khó nhận ra.

3694. Ngô Không đi theo chú tiều.

Các vị vất vả quá, xin tha tội cho bản tăng vì đã không giữ được chùa, khiến cho tượng của các vị bị Bát Giới đập nát hết. Xin tha tội, xin tha tội!

3695. Ngô Không đi vào, cúi đầu vái chào các La Hán.

3696. Các La Hán tức giận vô cùng, nghiến răng, trợn mắt muốn bắt ngay Tôn Ngô Không và Trư Bát Giới.

3697. Lúc này, hệ pháp giữ cửa cũng rũ bỏ được lũ bộ nhỏ, chạy vào kể chuyện «ảnh với Ngô Không cho các La Hán nghe.

3698. Các La Hán thấy thiếu La Hán Tiên Tri, bèn bảo La Hán Ngân Quang dùng gương tìm.

3699. Cùng lúc đó, chú tiểu hốt hơ hốt hải chạy vào nói: « Thưa, trong phòng chạy lại có một sư trụ trì, vậy là có tới hai sư trụ trì giống hệt nhau.

3700. Các La Hán thất kinh, vội vàng hỏi: « Có việc ấy sao? Tất nhiên phải có một trụ trì giả. Gọi cả hai vào đây, xem ai thật, ai giả ».

3701. Ngô Không thấy lòng hơi lo, nhưng nghĩ rằng La Hán Tiên Tri bị nhốt trong hang thì những La Hán còn lại không thể phân biệt được.

Trong hai nhà người, ai là trụ trì thật nói mau !

3702. Sư trụ trì thật bước tới trước mặt các La Hán, thấy có một sư trụ trì giống hệt mình, thì vô cùng kinh ngạc.

3703. Hai sư trụ trì cùng chấp tay trước ngực, cùng nói một lượt, y như nhau.

3704. Các La Hán có mặt. Họ không thể phân biệt, cứ đứng đó bàn tán mà không biết phải giải quyết như thế nào.

3705. Cuối cùng, các vị quyết định như sau : «Cắt hai La Hán canh giữ kỹ hai sư trụ trì, đợi La Hán Ngân Quang tìm được La Hán Tiên Tri về mới xét xử.»

3706. Tôn Ngộ Không may mắn được La Hán Say Rượu canh giữ. Cóc tinh của La Hán Say Rượu đã bị Ngộ Không đuổi đi nên ông này hết pháp lực. Mỗi tối có một chút, La Hán Say Rượu đã ngáy khò khò.

3707. Ngộ Không sợ bị lộ chân tướng khi La Hán Tiên Tri và La Hán Ngân Quang về tới, vì vậy thừa lúc La Hán Say Rượu ngủ say, Ngộ Không dùng phép, cho thân giả đứng đó, con người thật bay ra khỏi phòng.

3708. La Hán Ngân Quang tìm thấy La Hán Tiên Tri trong hang đá. Cả hai cưỡi mây về chùa. Không may, giữa đường lại gặp Ngộ Không. Ngộ Không sợ bị lộ...

3709. Ngộ Không lắc mình biến thành La Hán Tay Dài đi tới. Hai bên cung kính chào nhau.

Họ bảo hai anh đi chậm quá, bèn ra lệnh cho tôi tới đây lấy gương, dùng tay dài đưa về chiều Ngộ Không.

3710. La Hán Ngân Quang hỏi: «Anh Tay Dài, sao anh lại tới đây».

3711. Hai La Hán này biết tài của La Hán Tay Dài (muốn vươn tới đâu cũng được cả) nên không hề nghi ngờ gì cả, lấy gương đưa cho ông ta.

3712. Tôn Ngộ Không cầm lấy gương, cười ha hả, xuất hiện bản tướng. Hai La Hán biết chuyện chẳng lành, chạy mau về chùa.

3713. Tôn Ngộ Không thích thú quá, giơ gương lên soi, hí hửng nói: «Lão Tôn nay có được bảo bối, còn sợ gì các La Hán!»

3714. Nhưng Ngộ Không soi thế nào cũng không phát ra ánh sáng, trong lòng rất bức bối. Nguyên chiếc gương này chỉ có La Hán Ngân Quang là biết dùng, người khác sử dụng thì không mẫu nhiệm.

3715. Ngộ Không cắt gương, nghĩ bụng «Từ nay các La Hán nhất định không tha cho mình và Bát Giới.» Liên đó quyết định đi tìm Bát Giới để bàn tính.

Anh ơi, cha mẹ em không còn chê bai anh là yêu quái nữa đâu. Vậy anh về sống với em.

3716. Lại nói Bát Giới về tới chùa Vân San định sống yên thân, dốc lòng tu hành. Nào ngờ nghiệp chướng còn theo đuổi, người vợ năm xưa là Cao Thuý Lan tìm đến, yêu cầu chồng đoàn tụ.

VÂY HÂM SÔNG LƯU SA

3717. Bát Giới đang khó xử về cô gái và gia đình từng sỉ vả mình hồi năm xưa, chưa biết cách nào «dứt đề nợ trần» thì Ngộ Không đến. Ngộ Không kể mọi chuyện cho Bát Giới nghe. Bát Giới «giận cả hai phía» bèn lấy một ít vàng bạc trao cho Cao Thuý Lan rồi xách bồ câu theo Ngộ Không.

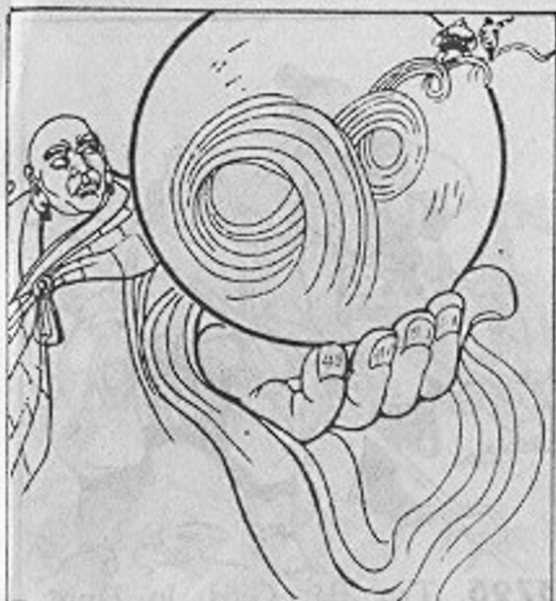

3718. Cho rằng tội đập nát 18 pho tượng La Hán là không thể tha thứ được, các La Hán quyết tâm bắt cho kỳ được Ngộ Không và Bát Giới.

3719 La Hán Tiên Tri mời các La Hán lại, nói: «Yêu hầu bao lần quấy phá chùa ta, làm ta không được yên tâm tu hành, không thể chịu đựng được nữa. Nếu ta không dạy cho Ngộ Không một bài học đích đáng thì ta đã làm phụ lòng chúng sinh và Như Lai Phật Tồ.

3720. Nói xong, La Hán Tiên Tri đem cái mâm «Như Ý», của Phật Tồ ra, ông vừa quay, vừa niệm chú thì trên mâm hiện ra hình ảnh hai anh em Bát Giới vừa từ chùa Vân San đi ra.

3721. La Hán Tiên Tri nói tiếp :
"Tôi nghĩ bọn họ đang đi tới
sông Lưu Sa để yêu cầu Sa Tăng
nhập cuộc."

Anh Qua Sông, anh sẽ
đánh với hai con yêu
đỏ tại sông Lưu Sa.

3722. La Hán Tiên Tri mời La
Hán Qua Sông tới.

3723. La Hán Qua Sông đi dưới
sông dưới biển như đi trên mặt
đất. Pháp thuật của ông rất cao
cường, bảo pháp của ông là con
Rùa tinh.

3724. La Hán Tiên Tri kể tai nói
nhỏ mấy câu, La Hán Qua Sông
lập tức lên đường.

3725. Quả thật, La Hán Tiên Tri đã « tiên tri » chính xác : Ngô Không và Bát Giới đang đi về hướng sông Lư Sa.

3726. Trư Bát Giới lo lắng, không ngớt lời trách móc Tôn Ngộ Không : « Con khi nhà anh không chịu sống yên phận, lôi kéo Lão Trư vào chỗ cực khổ. Bây giờ, vừa đói, vừa khát đây, hãy đi kiếm cơm chay ngay đi ! »

3727. Ngô Không nói : « Chú Ngốc, cố đi một đoạn nữa, tới nhà chú ba, ở đó có đủ thứ sơn hào hải vị, tha hồ mà ăn. »

3728. Trư Bát Giới vẫn ngồi lì, cần nhẫn : « Lão Trư không ăn mặn. Bây giờ, đói quá, làm sao đây ? »

3729. Ngộ Không hết cách, đành phải cưỡi mây đi xin cơm chay.

3730. Một lát sau, mang về một làn cơm trắng thơm phức, Bát Giới chẳng khách sáo, bùng lên ăn liền.

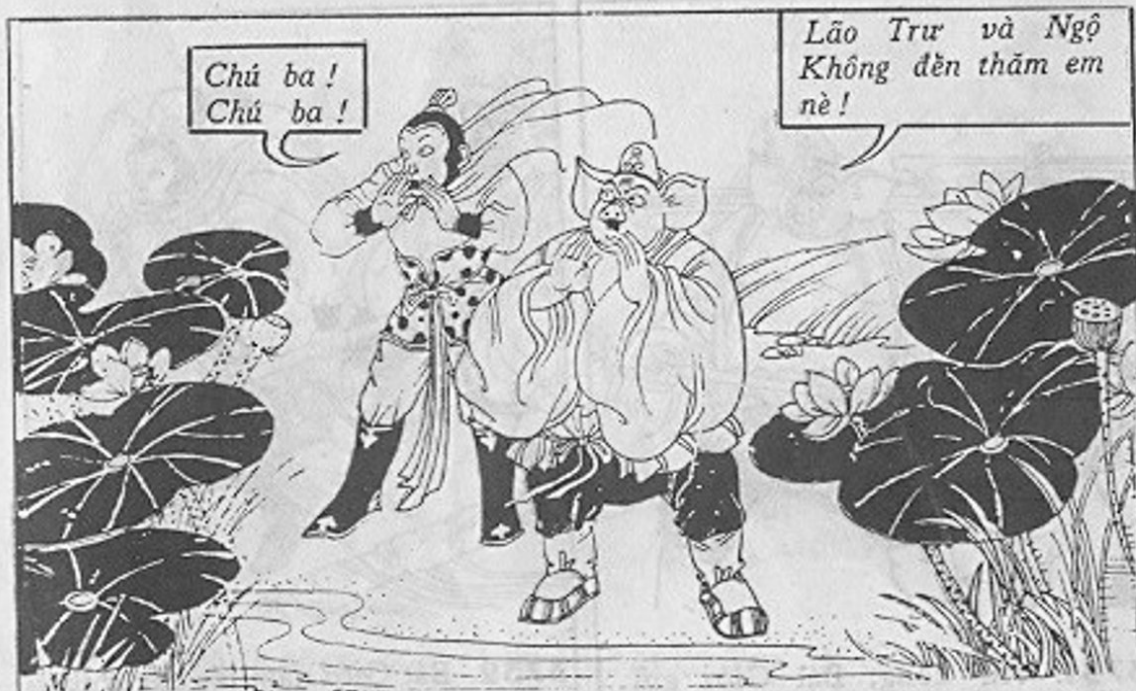
3731. Ăn xong, Bát Giới giữ quần áo, vui vẻ đi.

3732. Bát Giới nắm lấy cây thiết bàng, yêu cầu Ngộ Không đi chậm lại vì mình quá no.

3733. Lát sau, hai người đã tới bờ sông Lưu Sa. Mặt sông sóng gợn lăn tăn, thoang thoảng mùi hoa sen. Lưu Sa ngày nay đẹp hơn Lưu Sa ngày xưa nhiều.

Chú ba !
Chú ba !

Lão Trư và Ngô
Không đến thăm em
nè !

3734. Bát Giới và Ngô Không cùng gọi Sa Tăng.

*Em ra ngay !
Em tới ngay !*

3735. Trong đám hoa sen có tiếng Sa hoà thượng đáp lại.

3736. Phút chốc, đám hoa sen khẽ rung động và Sa hoà thượng đập sóng đi tới, nói: « Hai anh đến tìm em có việc gì, mời về nhà em chơi ».

3737. Sa hoà thượng ngắt hai lá sen mời Ngộ Không, Bát Giới bước lên. Ba người vui vẻ đi ra giữa dòng sông.

3738. Đến giữa dòng sông, bỗng nghe một tiếng « Âm » vang dội như tiếng sét, trời đất mù mịt. Sa-Tăng-già hiện nguyên hình mắng Ngô Không và Bát Giới.

3739. Thì ra đó là La Hán Qua Sông. Lá sen dưới chân là con Rùa tinh biến thành.

3740. Biết mình mắc mưu, Ngô Không rút thiết báng đánh La Hán.

3741. La Hán Qua Sông đã chuẩn bị từ trước, giờ tay lên, tạo nên thế « Nhất dương chỉ » rất dũng mãnh.

Đau quá!

3742. Ngô Không bị trúng đòn, hét lên một tiếng đau đớn.

3743. Trư Bát Giới thấy Ngô Không bị đánh đau, lập tức giơ bả cào định đập vào gáy La Hán Qua Sông.

3744. Không ngờ sau gáy La Hán có một con mắt, nên ông tránh được, giờ chân đã móc về phía sau.

3745. Bát Giới bất ngờ, lãnh một cú, đau điếng, bay vèo về phía sau, miệng la eng éc.

3746. La Hán Qua Sông thấy bộ dạng Bát Giới như thế, không thể không phát cười.

La Hán đã dùng công phu, Lão Tôn này quyết không kém.

3747. Ngô Không lập tức dùng thế: « Ô long quần cột » bay thẳng lên.

3748. Ngô Không vung thiết bàng đánh thẳng vào La Hán, ông này nhảy vọt lên cao, tránh khỏi.

3749. Ngô Không múa tít cây thiết bàng như chong chóng. Phút chốc, nước sông sủi bọt sùng sục.

3750. La Hán Qua Sông rất sợ cây thiết bãng, cố né tránh, không để bị trúng đòn.

3751. Vì vậy Ngô Không chiêm ưu thế. Thế đánh « Huyền phong côn » của Ngô Không càng lúc càng lợi hại. La Hán không phản công được chút nào.

Bát Giới,
mau đến đây
báo thù.

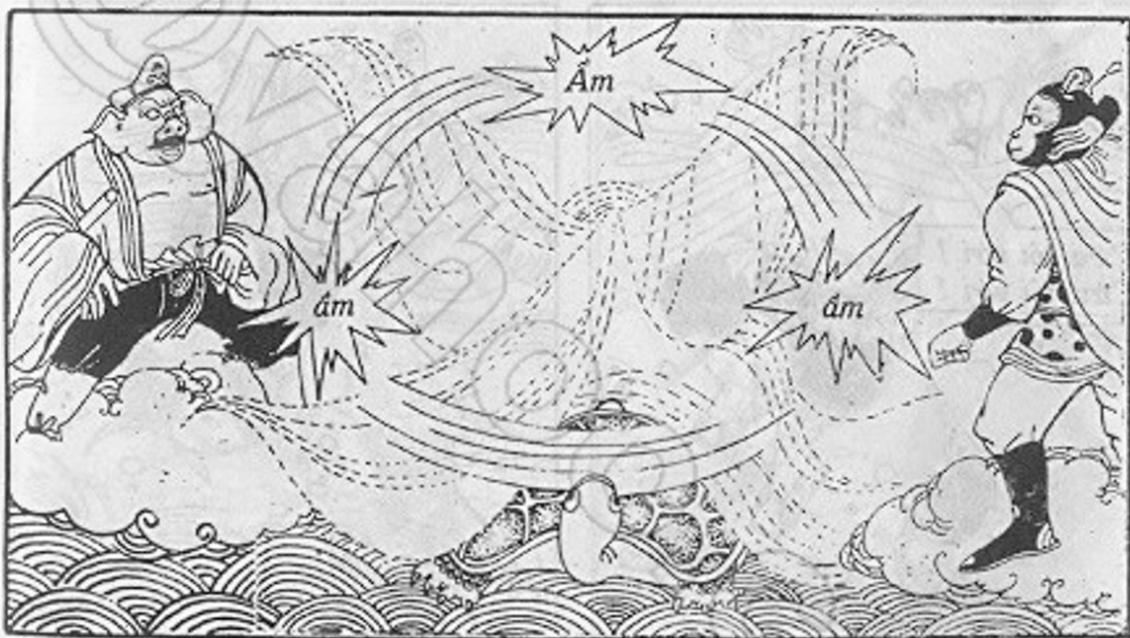
3752. Ngô Không vừa đánh, vừa gọi Bát Giới.

3753. Bát giới hãy còn ề ảm mình mảy, biết mình không phải là đối thủ của La Hán, định chuồn êm, nghe Ngô Không nói vậy, lại chạy đến.

3754. Thế là ở trên mặt sông, thế trận lại càng thêm sôi động, Ngô Không ở phía trước, Bát Giới phía sau vây chặt lấy La Hán.

3755. La Hán lấy lại bình tĩnh, giờ thế: «Tứ giác xuyên linh» ra đánh. Phút chốc không còn thấy bóng ông, chỉ còn nghe được âm thanh dữ dội.

3756. Bát Giới hớn hờ, cho là « phe ta » đã thắng, hí hửng nói: « Ngộ Không, anh thấy chưa, hễ có Lão Trư tới là ông ta bỏ chạy ngay thôi mà ! »

3757. Nói chưa hết lời, Bát Giới kêu « ối » lên một tiếng, ngã nhào xuống nước

3758. Rõ ràng Bát Giới chưa biết sự ghê gớm của thể « Tứ giác xuyên linh » nên không phòng bị

3759. Thấy Bát Giới lâm nguy, Ngộ Không liền biến thành một con cá, cắn chân Bát Giới kéo xuống đáy sông.

3760. Tại đáy sông, Ngô Không xuất hiện bản tướng. Bát Giới lại càu nhàu trách móc.

3761. Ngô Không mắng Bát Giới: « Nếu anh không hoá thành cá, thì chủ đã nguy rồi, còn trách cứ nổi gì, người ta võ nghệ ghê gớm thế mà cứ tưởng... »

3762. Bát Giới sùng sộ: « Ghê gớm gì? Khi còn làm nguyên soái ở trên trời, tôi cũng đã học qua nhiều thể võ, tại lâu quá nên quên mất đó thôi. »

3763. Ngô Không nói ngay: « Chiêu 'Tứ giác xuyên linh' lợi hại lắm, chỉ nghe tiếng đánh mà không thấy người, Lão Tôn còn ghê sợ nữa là. »

3764. Bát Giới bỗng mừng rỡ nói: «Ồ! Sao anh không nói sớm, vậy thì chiêu «*Bát diện linh lung*» mà tôi đã học, chính là để phá thể võ kia. Vậy ta phải tập lại thể võ này mới được.»

3766. Lúc dừng tay, chàng Ngọc khoe: «Em sẽ cho lão La Hán này biết tay»

3765. Bát Giới nói xong, múa vài đường. «Xoẹt xoẹt». Nước sông liền dỗi dòng, cá tôm hoảng hốt, chạy toán loạn. Bát Giới càng lúc càng múa nhanh. Ngộ Không nhìn hoa cả mắt.

3767. Hãy khoan! Đợi Lão Tôn gọi thò địa trần giữ sông này lên hỏi. Nói xong, lấy thiết bằg đâm mạnh xuống đất.

3768. Thò địa trần giữ sông hiện ra.

3769. Ngô Không hỏi : « Sa Ngô Tinh ở sông Lưu Sa đi đâu rồi? La Hán ở phía trên sông có pháp thuật gì? »

3770. Thò địa đáp : « Sáng nay, Sa Ngô Tinh đã đi chơi xa rồi. Còn La Hán ấy thường đến khúc sông này, ông ta đi trên nước không ướt chân, lại có Rùa tinh thần thông quảng đại giúp sức. Thò địa tôi thấy ông ta nhàn từ lăm. Sao hai vị lại rơi xuống đây? ».

3771. Ngộ Không chẳng trả lời, kéo tai Bát Giới đi lên mặt sông.

3772. Sau khi đánh trúng Bát Giới và không còn thấy ai trên mặt sông, La Hán biết là họ rơi xuống đó, thân nhiên ngồi chờ.

3773. Khi thấy Ngộ Không, Bát Giới ngoi lên, La Hán lại giở chiêu « Tứ giác xuyên linh » ra, ông chắc chắn mình sẽ đánh thắng nữa.

3774. Bát Giới cười lớn một tiếng, nói : « Chưa biết rồi ai sẽ thắng ai ? » Nói xong, dùng chiêu « Bát diện linh lung » ra nghênh chiến. Phút chốc, La Hán Qua Sông thấy chung quanh ông có tới tám Trư Bát Giới.

3775. Ngô Không đứng bên cạnh, thích thú nhìn Bát Giới trở tài.

3776. La Hán Qua Sông thấy Bát Giới phá được tuyệt chiêu của mình thì rất lo sợ.

3777. Nghĩ xong, La Hán đánh dư một chiêu rồi nhảy lên Rùa rình, chạy.

3778. Bát Giới cất tiếng cười ha ha, khoe : « Ngô Không, Lão Trư này cũng không tệ, phải không ? La Hán sợ Lão Trư quá, đã chạy mất rồi »

3779. Ngô Không nói : « Chớ có tự mãn, ta vừa nhìn kỹ chung quanh, thấy bốn phía đều có bầy ngấm. Ta đã bị vây rồi, chạy mau! »

3780. Hai người vội vã cưỡi mây chạy trốn.

3781. Thình lình, có hai luồng sét đánh xuống : « Âm, Âm ». Ngô Không và Bát Giới bị tê dại, chân tay mềm nhũn.

3782. Từ trên mây đen vọng xuống tiếng nói của La Hán Thân Cao : « Yêu hầu, hôm nay liệu mi có trốn thoát không ? »

3783. La Hán Thân Cao có thể cao tới ba tầng trời, xuống tới chín tầng đất sâu. Khi há miệng ra, trán đụng mây xanh, môi dưới chạm đất. Sấm sét vừa phát ra là do « bĩnh sấm sét » của ông.

3784. Ngô Không đã từng bị nhốt trong lò của Lão Quân nên không sợ sấm sét, chỉ tội nghiệp cho Bát Giới...

3785.... cứ luôn miệng than : « Lão Trư sống ba cuộc đời rồi, chưa lần nào thấy sét-dữ dội như lần này ».

3786. Nói chưa dứt lời, một trận cuồng phong thổi tới. Ngô Không ngẩng đầu lên nhìn, thất kinh hồn vía, vội lấy tay che Bát Giới.

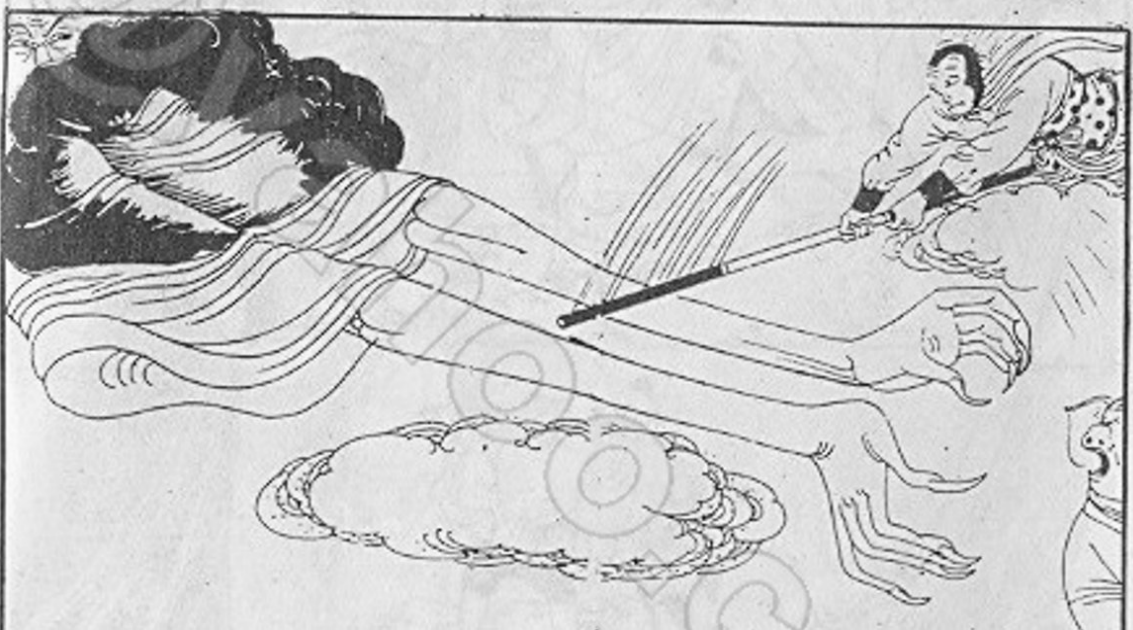

Con khi ngang ngược kia,
người chạy đi đâu cho thoát.

3787. Cái tháp vàng sáng rực từ trên trời lao về phía Ngộ Không. La Hán Ném Tháp cười nhạt, mắng Ngộ Không.

3788. Ngộ Không nhanh như ánh chớp, lời Bát Giới bay vào lên trời, thoát khỏi tháp.

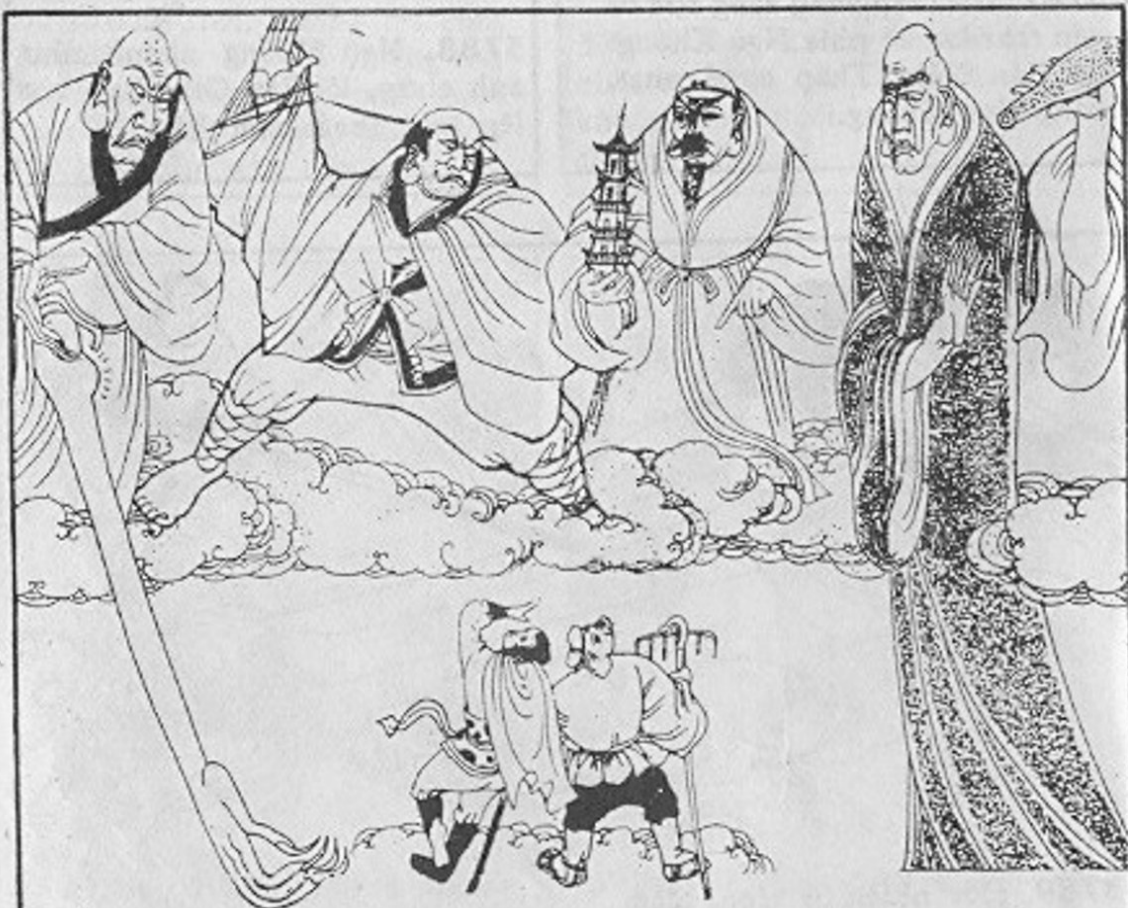
3789. Đột nhiên từ trong đám mây đen có hai cánh tay thật dài thò ra, định tóm lấy hai người.

3790. Ngộ Không rút thiết bàng đánh vào hai cánh tay ấy.

Đau quá! Con khi này
lợi hại thật.

3791. La Hán Tay Dài bị đau, vội rút tay lại.

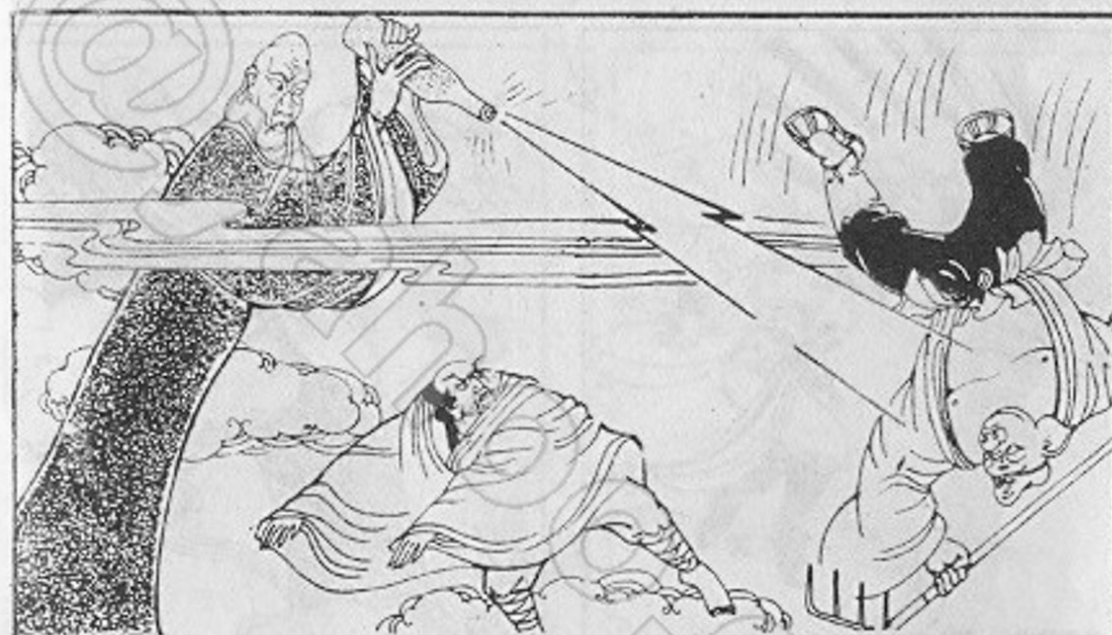
3792. Liền đó, La Hán Quả Sòng, La Hán Thân Cao, La Hán Ném Tháp và La Hán Tay Dài khép chặt vòng vây.

3793. Trư Bát Giới giờ bỏ cào đánh La Hán Qua Sông.

3794. Thế là lại diễn ra cảnh «Tứ giác xuyên linh» chống với «Bát diện linh lung» và phần thắng cũng vẫn nghiêng về phía Bát Giới.

3795. Thấy thế, La Hán Thân Cao chạy lại giúp với La Hán Qua Sông.

3796. Lại một tiếng sét xé không gian. Bát Giới thấy trời đất đảo lộn...

3797.... vôi vãi xách bồ cào trốn trong đám lá sen rậm rạp.

3798. Hai La Hán không đuổi theo, quay về đánh Ngô Không.

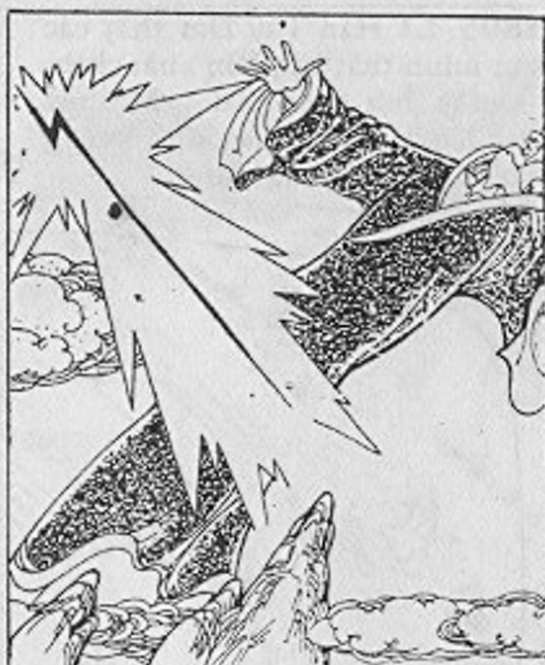
3799. Thế là một chọi bốn, nhưng Ngô Không chẳng hề với danh hiệu « Tề Thiên Đại Thánh » : thiết bả loang loáng, hiện ngang chống trả với các La Hán.

3800. La Hán Thân Cao lại tạo ra sấm sét đánh thẳng vào Ngô Không.

3801. Ngộ Không đưa thiết bãng lên đỡ. Gây gặp sét, văng lửa ra vạn dặm.

3802. La Hán Thân Cao bị lửa văng vào người, rơi xuống đất, kinh hoàng.

3803. Ngộ Không lại quay sang đánh La Hán Ném Tháp, ông này đưa tháp ra đỡ.

3804. Bào tháp bị đánh « choang » một tiếng lộng trời, lổ đất. La Hán Ném Tháp bị tê tay.

3805. La Hán Tay Dài thấy các bạn mình thất bại liền xuất chiêu « khuấy bụi chọc trời ». Một tay đưa lên trời, một tay đưa xuống đất, đào bới lung tung.

3806. Trong phút chốc, không gian mờ mịt : đất đá, cây cối và nước sông bay mù trời.

3807. Trong chuyến đi Tây Thiên, Ngô Không đã bị nạn tám mươi một lần nên đã quen với chiến trận. Vì vậy Ngô Không nào có sợ gì, giờ cao thiết bång hô một tiếng « lớn » dùng chiêu « Huyền phong côn » quay tít thiết bång.

3808. Cây cối, đá sỏi bị đập nát hết.

3809. La Hán Tay Dài thấy vậy, sợ bị đánh gãy tay, vội rút tay lại.

3810. Ngộ Không nào chịu buông tha, bay tới, nhảy tới, quất mạnh lĩa lĩa vào cánh tay dài...

3811. Đánh nhau tới nửa ngày, bốn vị La Hán tạm thời rút lui.

3812. Ngộ Không ngửa mặt, cười vang dội...

Mời các bạn xem tiếp tập
**PHẬT DI LẠC TRỞ TÀI,
TÔN NGỘ KHÔNG ĐỐT CHÙA**

Ngộ Không mời Bát Giới một lần nữa, cả hai đến chùa, đập nát 18 pho tượng. Các La Hán tức giận, quyết trị tội. Bát Giới khiếp sợ, bỏ chạy về chùa Vân San. Tôn Ngộ Không trở thành kẻ cô đơn, 1 chổng với 18...

